

Наинъ и като влѣзваше, срѣщнах да носѣтъ мъртъвъ, едничкыйтъ сынъ на нѣкоя довица, за когото като са съжали, възкръси го. А туй чудо повдигнах сичкытъ на страхъ и на славословіе къмъ Бога, и като са разчу въ сичка Іудея и въ околността, стигнах и до слухътъ на Іоанна. А той отъ тъмницата проводи двама отъ ученицытъ си да попытавъ Іисуса, той ли е който иде, или трѣба да чакатъ другиго. Тогази Іисусъ като исцѣри мнозина прѣдъ тѣхъ отъ сѣкакви болѣсти, проводи ги да кажътъ каквото сж видѣли и чули. А слѣдъ туй говори къмъ присѣстующытъ за кръстителътъ, като ги мѣмръше за невѣрството и безуміето имъ, и проповѣда за него че той е по горенъ отъ сичкытъ пророцы. Въ този градъ, като обѣдваше въ къщата на Симона Фарисея, дойде при него нѣкоя жена, жителка отъ този градъ, и знаменита блудница, и поченъ съ сълзытъ си да полива краката му, и да ги отрыва съ косытъ на главата си, да ги маже съ муро, и да ги цалува. А Симонъ понеже са съблазни, че оставя таквази жена да са допира до него, Іисусъ рече: Защото тя показва толкози любовь и покаяніе, станъ достойна да земе отъ Бога прошка на грѣховетъ си. И тутакси слѣдъ туй са обърнах къмъ нея и рече: оставихъ ти са грѣховетъ. (Мѣк. *v̄*. Мат. *ix*. 5—13. *mi*.).

§. 23. Іисусъ нарича свои домашни онѣзи, които слушатъ словото Божіе и избличава Богохуленытъ фарисеи.

Като прѣминъ Галилея, върнах са въ Капернаумъ, дѣто таквозь множество са събра въ къщата му, щото нито да ѣде можѣше. Като чухъ туй роднинытъ му, дойдохъ да го земнахъ, отъ страхъ да не бы да